

Til nr. 22.

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den er uden selvstændig betydning i forhold til §§ 19 og 19 a.

Til nr. 23.

Ændringen i § 41, 1. pkt., er af redaktionel karakter. Det foreslås, at 2. pkt. udgår, idet bestemmelsen er uden aktuel betydning. I de realkreditlån, som ligger til grund for boligdriftslånet, er tilbagebetalingsbetingelserne fastsat på lånetidspunktet. Der er således tale om en fast ydelse, som ikke ændres i løbetiden.

Til nr. 24.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 25.

Mens kravet om, at ejeren skal bevare forefaldende arbejde på landet som sit hovederhverv, ophæves med hensyn til de øvrige lån, opretholdes kravet i de få lånesager, hvor der fortsat løbende ydes boligdriftslån. I enkelte tilfælde er udbetalingen af administrative grunde påbegyndt så sent som i 1978, og sidste rate vil derfor først blive betalt i 1998.

Til nr. 26.

Bestemmelsen foreslås ophævet som overflødig. Henvisningen til § 18 b i den foreslåede affattelse af § 42, jf. nr. 24, dækker de hidtidige gældende regler i § 44.

Til nr. 27 og 28.

§ 46, stk. 1, litra a, foreslås ophævet, idet de sekundære prioritetslån, hvortil statsgarantierne lå til sikkerhed, er indfriet.

Til nr. 29.

Der henvises nærmere til afsnit C.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 30.

Det foreslås, at boligdriftslånene kan indfries senest 1 år efter det sidst udbetalte tilskud, det vil sige ca. 20 år efter lånetilsagnet. I så fald reduceres renteefterbetalingskravet, som anført i forslaget. Såfremt lånene ikke indfries kontant, foreslås der indført mulighed for konvertering af lånene. Konverteringen medfører en hurtigere afvikling af lånene og begrænser dermed de eksponentielt stigende renteefterbetalingskrav.

For at fremskynde afviklingen af disse engagementer foreslås det, at låntager skal vælge de særlige vilkår i henhold til § 46 a senest 1 år efter det sidst udbetalte tilskud.

Efter gældende lov er boligdriftslånene pantsikret i ejendommene med et ejerpantebrev, hvis størrelse stort set modsvarer de udbetalte tilskud. Dette indebærer, at der ikke er pantsikkerhed for det renteefterbetalingskrav, der skal indbetales ved ejendommens frigørelse i tilfælde af ekstraordinær indfrielse.

Ved konvertering af lånene formindskes statens risiko for fremtidige tab på engagementet, idet renteforskelsbeløbet konverteres og tilbagebetalingen af såvel dette beløb som de akkumulerede tilskud påbegyndes på et tidspunkt, hvor debitorerne må forventes at kunne betale disse, og hvor lånene kan sikres inden for ejendommens friværdi. Friværdien opstår, efter realkreditlånene på 1. og 2. prioriteten er tilbagebetalt henholdsvis 20 og 30 år efter lånenes optagelse. Låntager vil efter konverteringsordningen fortsætte med at skulle indbetale stort set den samme ydelse som hidtil på 1. og 2. prioriteten.

Ved den gældende lovs opskrivning af renteefterbetalingskravet kan debitorerne ikke regne med at få del i den forventelige værdiforøgelse/friværdi af ejendommen, idet denne værdi bliver bundet af statens frigørelseskrav. Efter lovforslaget får debitorerne mulighed for at udnytte friværdien samtidig med, at de beløb, som skal tilbagebetales, bliver langt mere overskuelige.

Tilbuddet om konvertering tilgodeser således både staten og debitorerne.

Til nr. 31.

Bestemmelsen foreslås ophævet, idet adgangen til at overtage lånene på uændrede vilkår bortfalder på samme betingelser som anført i bemærkningerne til nr. 14 og 15.

Til nr. 32.

Med den ændrede udformning af § 49, stk. 1, foreslås, at de i ejendommen indestående lån forfalder til indfrielse ved ejerskifte. Den eneste undtagelse fra reglen er overtagelse af ejendommen ved hensiddentil uskiftet bo.

Ophævelse af adgangen til gældsovertagelse svarer til ændringen af reglerne i lov om statens fremskaffelse af jord og udlån til jordbrugsmæssige formål m.m., jf. lov nr. 418 af 13. juni 1990.

Indfrielse efter § 49, stk. 2, skal i overensstemmelse med hidtil gældende regler ske ved betaling af de i § 46 nævnte beløb, dog aftrappet efter de nye regler i § 46, stk. 3.

Til nr. 33.

Bestemmelserne foreslås ophævet, da de er overflødige, idet den foreslåede affattelse af § 42 indeholder henvisninger til §§ 20, 21 og 26.